

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4090/2024
21.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Ирене Вуковић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА, предузетника - Самостална занатска трговинска радња „ББ“ из ..., чији је пуномоћник Драган Бојанић адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Далибор Митић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2156/23 од 21.09.2023. године, у седници одржаној дана 21.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2156/23 од 21.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2156/23 од 21.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2156/23 од 21.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Параћину П 964/22 од 10.03.2023. године којом је обавезан тужени да на име дуга по основу набавке делова и поправке машина у периоду од 2011. до краја 2014. године исплати тужиоцу износ од 399.150,00 динара са законском затезном каматом од 01.01.2015. године до исплате и износ од 1.250,00 динара са законском затезном каматом од 08.04.2015. године до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 211.064,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка поводом изјављене жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Посебна ревизија је изузетно правно средство које се, под условима из члана 404. став 1. ЗПП, може изјавити само због погрешне примене материјалног права. Због тога Врховни суд, приликом оцене дозвољености посебне ревизије туженог, није ценио његове наводе о битним повредама одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП.

У конкретном случају, по оцени Врховног суда, нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана која би требало размотрити у ревизијском поступку. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима које би, због другачијег пресуђења, оправдале потребу одлучивања о посебној ревизији туженог ради уједначавања судске праксе. Коначно, нема места одлучивању о посебној ревизији ни ради новог тумачења права, а ревизијским наводима се у суштини оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, нарочито налаза вештака.

Стога је, на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Ревизија туженог није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП јер је вредност предмета спора у побијаном делу, у износу од 400.400,00 динара, нижа од вредности која је по означеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије. Зато је, на основу члана 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић